

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 97.

33te Møde.

Mandagen den 18de Marts.

(Fortf.)

Ligesom en saadan exceptionel Fremgangsmaade saameget muligt bør søges undgaaet, saaledes bør man i disse Sager, hvor det ofte vil gjælde den Bedkommendes Liv, ikke berøve ham nogen af de Garantier, som Lovgivningen iøvrigt paabyder i Forbrydelsessager, navnlig Sagens Udførelse ved en beskiftet Actor og Defensor. Den noget længere Tid, som Sagen derved og ved Sagttagelse af de almindelige Regler om Appel af criminelle Domme kan medtage, bør ikke herimod komme i Betragtning. Dette er ogsaa den gjældende Regel saavel for Tugt- og Forbedringshuset i Viborg (Kongelig Resolution 17de December 1834), som for Tugt- og Forbedringshuset i Odense (Kongelig Resolution 24de December 1841 i Ny Collegial-Tidende for 1842 Side 94) uden at nogen Ulempe heraf hidtil har været sporet. Ved Resolutionen af 29de Juli 1847 er det foreskrevet, at enhver Fange, som indømmes til „streng Bevogtning,“ strax bliver at hensætte i Straffesparteret og der skal forblive henstodende indtil eet Aar, efter hvilken Tid Directionen, saafremt den maatte antage, at Fangen ikke uden Fare for Straffeanstaltens No og Sikkerhed kan gaae over til den Afdeling, hvorpaa Dommen lyder, har at afgive Indberetning til Cancelliet, eller nu Justitsministeriet, for at bemyndiges til at lade ham længer forblive i Straffesparteret. Det turde imidlertid være principmæssigere at gaae ud fra, at de, der indømmes i Straffeanstalten til streng Bevogtning, derved ere dømt til stadigen at hensættes i Enkelt-Celle, saa at Udgangen herfra, der dog ikke bør kunne finde Sted førend efter et Aars Forløb, maa være en Naadesag, hvis Afgjørelse da kan overlades Justitsministeriet, men saaledes, at Fangen altid igjen

kan indsættes i Enkelt-Celle, naar Straffeanstaltens No og Sikkerhed kræver det.

I Overensstemmelse hermed er det Forbundne optaget i Lovudkastets § 3.

I Udcastets § 4 omhandles dernæst den Inspecteuren ved en Straffeanstalt tilkommende Straffemyndighed. Til Grund for de her foreslaaede Bestemmelser ligger den Betragtning, at Inspecteuren blot behøver en viebliffelig Myndighed til at revse disciplinaire Forseelser, i det Directorens Bestemmelse altid kan indhentes, hvor Straffen skal have en længere Varighed, og er det navnlig anseet hensigtsmæssigt, at Inspectorens Correctionsret indskrænkes til 9 Slag Rotting eller Miis, samt til Hensættelse i Enkelt-Celle i indtil 2 Gange 24 Timer.

Da den Straffemyndighed, der saaledes er foreslaaet tillagt Directorene ved samtlige Straffeanstalter, er noget forskellig fra den Myndighed, der ved Placaten af 31te August 1813 var tillagt Directeuren for Tugt-, Rask- og Forbedringshuset i Kjøbenhavn, er til Lovudkastet føiet en 5te §, hvorved de herhidhørende Bestemmelser i bemeldte Placat, saavel som de, der angaae Behandlingen og Appellen af saadanne Sager, som anlægges imod Fangerne for de af dem begaaede større Forseelser, erklæres at være bortfaldne; derimod er det anseet usfordøent at bemærke noget om, at de i de ovenfor anførte Resolutioner af 17de December 1834 og 24de December 1841 indeholdte Bestemmelser om den Bestyrelserne for Tugt- og Forbedringshusene i Viborg og Odense tilkommende Straffemyndighed ikke længere have Gyldighed, eftersom selve disse Bestyrelser bortfalde ved den paatænkte Forandring i Bestyrelsesmaaden.

Forøvrigt vil det vistnok være hensigtsmæssigt, at det, i Lighed med, hvad der ogsaa er paabudt i Preussen, Frankrig og England, til yderligere Betryggelse imod Misbrug af den Directeuren og Inspecteuren i Straffeanstalterne